

РЕШЕНИЕ

№ 6846

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3357** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 ЗУТ.

Образувано е на основание изпратена от Столична община – Н. жалба от [фирма], [населено място] против Отказ на Гл. архитект на СО, обективиран в Писмо от 25.01.2021 г. за издаване на разрешение за поставяне на фирмени надписи на фасадата на сграда, находяща се на [улица]. В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен, тъй като ответникът е направил погрешени извод, че молбата съдържа искане за поставяне на рекламни елементи, а текстът на чл.16, ал.4 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративни елементи и за рекламна дейност на територията на Столична община забранява монтиране на рекламни елементи върху фасадите на сгради, освен върху калканни стени и стени без отвори. Предвид това се иска отмяна на оспорения отказ. Претендира присъждането на разноски по приложен списък.

Ответникът, Гл. архитект на СО, в писмото, с което са изпратени в съда жалбата и административната преписка, е изложил становище за недопустимост, респективно за неоснователност на жалбата. От една страна се твърди, че писмото, в което оспорващият счита, че е налице отказ, не е ИАА, а представлява указателно писмо с информационен характер. От друга страна счита, че отказът е законосъобразен, тъй като в случая не са били налице предпоставките за издаване на исканото разрешение. Предвид това се иска отхвърляне на жалбата.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от

образуваната административна преписка. Назначена е и приета СТЕ, заключението по която не е оспорено от страните.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено

На 11.12.2020 г., оспорващото дружество е депозирало заявление за одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти, рекламни, информационни и мемориални елементи и елементи на градското обзавеждане, с което е поискало да бъдат одобрени архитектурно-дизайнерски и инженерни проекти за обекта и да му бъде издадено разрешение за поставянето им на фасадата на административната сграда с адрес [улица] Към заявлението е приложен документ за собственост – дружествен договор и скица на имота, както и изработен проект за поставяне на фирмен надпис по фасадата на административната сграда. Съгласно обяснителната записка по част „Архитектурна“ рекламните съоразения тип рекламно пано ще бъдат поставени по фасадата на административната сграда откъм [улица]. Те ще служат за фирмена реклама на различните фирми, намиращи се в сградата.

С оспореното в настоящото производство писмо Гл. архитект е приел, че в проекта се касае за фирмени надписи, предвидени на фасадата на сградата. Съгласно чл.48, ал.2 от НПОРИМДИРДТСО фирмени надписи могат да бъдат поставяни върху стени, козирки, навеси и маркизи към партерните части на сградите, непосредствено принадлежащи към обекта, чиято функция обезпечават и по фасадите на нежилищни сгради, когато функцията, която обозначават се осъществява в повече от 1/3 от площта на сградата. Прието е, че този случай не се отнася до нито една от тези хипотези. Прието е, че в случая се касае до рекламни елементи, а не за фирмени надписи. Доколкото показаната стена е част от северозападната фасада на сградата, заедно с отворите (прозорците), прието е че проектното предложение не отговаря на изискванията на чл.16, ал.4 от НПОРИМДИРДТСО. Предвид това е прието, че искането за издаване на разрешение за поставяне противоречи на от НПОРИМДИРДТСО и не може да бъде одобрено в този вид.

От представения в преписката дружествен договор и скица на сграда се установява, че сградата, върху която е поискано да се издаде разрешение за поставяне на фирмени надписи е включена в капитала на дружеството.

За изясняване на спора по делото е назначена и приета СТЕ. От заключението на вещото лице се установява, че сградата е разположена в УПИ VIII-1255, ПИ 68134.904.1255, който има лице към [улица]. Сградата е с функционално предназначение: административна делова сграда, на 4 етажа, със застроена площ 265 кв. м, като единствен неин собственик е оспорващото дружество. Собственикът отдава под наем части от сградата на различни фирми, упражняващи там дейността си. Съгласно представения проект поставянето на фирмени надписи е предвидено на обособена част от челната фасада на сградата към бул. „черни връх“, разположена над главния ѝ вход. Тази част заема северната част от фасадата на сградата на етажи от втори до четвърти. На първи етаж на тази част от сградата е главния вход към нея, над който има масивна козирка. Представлява стена без отвори, която е физически обособена, тъй като е разположена над масивната козирка и е в отстъп по отношение на издаващите се еркерно напред етажи от втори до четвърти. Доколкото фирмите, упражняващи дейност в сградата са наематели на помещения, които може да се

сменят, в обяснителната записка към проекта е записано, че ще служат за фирмена реклама на различните фирми, намиращи се в сградата, а в чертежа е отбелязано, че фирмените надписи са примерни. В графиката на проекта са представени фирмени надписи на пет фирми, вещото лице е установило, че една от тях до неотдавна е била наемател, а други три упражняват дейността си в сградата и към октомври 2021 г. Предвид изложеното вещото лице е приело, че цел на проекта е регламентирането на мястото и размерите на фирмени надписи, обозначаващи конкретното седалище и/или дейността на търговец, който осъществява такава в сградата.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

С жалбата се атакува ИАА по смисъла на чл.214 ЗУТ, посочен изрично от законодателя като подлежащ на съдебен контрол. Съдът намира за неоснователни доводите на ответника, че оспореното писмо няма белезите на ИАА, а има само уведомителен характер. С оглед посоченото в същото, че искането за издаване на разрешение за поставяне не може да бъде одобрено в този вид и доколкото не са дадени указания и срок за изпълнение, съдът приема, че същото има характер на отказ за издаване на исканото разрешение, който е ИАА, подлежащ на съдебно оспорване.

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл.215, ал.4 ЗУТ срок. В административната преписка липсват доказателства относно датата, на която дружеството е уведомено за издадения акт, но доколкото писмото е от 25.01.2021 г., а жалбата е подадена на 08.02.2021 г., то следва изводът, че срока за оспорване е спазен. Спазени са изискванията на закона и жалбоподателят е надлежна страна, поради което е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита същата и за ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на АА, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са разпоредбите при издаването и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Съгласно ал.2 съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това. При преценката си съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в АА.

С депозираното на 11.12.2020 г. заявление оспорващото дружество е заявило искане да бъдат одобрени архитектурно-дизайнерски и инженерни проекти за обекта и да му бъде издадено разрешение за поставянето на фирмени надписи на фасадата на административната сграда с адрес [улица]. Съгласно чл.57, ал.1 от ЗУТ върху недвижими имоти могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет по чл. 13а или по чл.56, ал.2 ЗУТ. Действащата за територията на Столична община наредба е Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративни елементи и за рекламна дейност на територията на Столична община. Уредбата относно фирмените надписи се съдържа в Раздел I, Глава трета от Наредбата – Информационни елементи. В ал.1 на чл.49 е предвидено, че фирмените надписи се одобряват с инвестиционния проект за изграждане или преустройство на обекта, който обозначава, от компетентния за това орган. Според ал.2 на същия текст в случаите, когато поставянето на фирмени надписи не е свързано с изграждане, поставяне или преустройство на даден обект, проектът на фирмения надпис се одобрява от главния архитект на съответния район, който издава разрешение за поставяне. От приложения проект и обяснителната записка към него съдът стига до извода, че настоящата хипотеза попада в ал.2 на чл.49 от Наредбата,

доколкото поставянето на фирмените надписи не е свързано с изграждане или преустройство на обекта, върху който се иска да бъде издадено разрешение за поставянето им. Следователно, компетентен да се произнесе по заявлението е Гл. архитект на района. В случая оспореният акт е издаден от Гл. архитект на СО, при което съдът приема, че същият е издаден от некомпетентен орган, поради което се явява нищожен.

Предвид изложеното настоящия съдебен състав счита, че следва да обяви нищожността на процесния акт, като издаден от некомпетентен орган. В хипотезата на чл.173, ал.2 АПК преписката следва да бъде изпратена на съответния компетентен административен орган – Главния архитект на район „Л.“ – СО за произнасяне по подаденото на 11.12.202 г. заявление на [фирма], [населено място] за одобряване на архитектурно-дизайнерски и инженерни проекти за обекта и за издаване на разрешение за поставянето на фирмени надписи на фасадата на административната сграда с адрес [улица].

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващия искане за присъждане на разноски. Съгласно тази разпоредба когато съдът отмени обжалвания административен акт държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт. Жалбоподателят е доказал направени разноски за внесена държавна такса от 50 лева, 300 лева възнаграждение за вещо лице и 650 лева адвокатско възнаграждение. Предвид това Столична община следва да бъде осъдена да му заплати тези суми в общ размер 1000 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Отказ на Гл. архитект на СО, обективиран в Писмо от 25.01.2021 г. за издаване на [фирма], [населено място] на разрешение за поставяне на фирмени надписи на фасадата на сграда, находяща се на [улица].

ИЗПРАЩА преписката на Главния архитект на район „Л.“ - СО за произнасяне по подаденото на 11.12.202 г. заявление на [фирма], [населено място] за одобряване на архитектурно-дизайнерски и инженерни проекти за обекта и за издаване на разрешение за поставянето на фирмени надписи на фасадата на административната сграда с адрес [улица].

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], [населено място] деловодни разноски в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: